

Максим СУДОПЛАТОВ,
курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Андрій ПОРОХНЯВИЙ,
викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩОДО ГЕНДЕРНИХ АСПЕКТІВ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Гендерна рівність є важливим принципом в сучасному суспільстві. Те ж саме стосується і професійної діяльності працівників поліції. Незважаючи на те, що служба в поліції вимагає неабиякого рівня фізичної підготовленості, сучасне законодавство не обмежує можливості жінок щодо вступу до лав Національної поліції України.

Водночас існують певні гендерні відмінності між чоловіками та жінками, які необхідно враховувати, зокрема в питаннях фізичної підготовки. Наприклад, якщо в середньому зріст чоловіків на 10 % перевищує зріст жінок, то лише завдяки різниці в розмірах отримаємо такі відмінності:

- довжина усіх важелів та амплітуда рухів у чоловіків буде в 1,1 рази більшою;

- поверхневі (площинні) розміри, зокрема площа поперечного перерізу м'язів (зумовлює силові можливості), поверхня тіла (обумовлює тепловіддачу), поверхня легень (визначає інтенсивність газообміну) будуть більшими в 1,21 (1,1 у квадраті) рази, у стільки ж разів більша маса тіла, МСК, серцевий викид, легенева вентиляція;

- об'ємні розміри, зокрема об'єм серця, а значить систолічний об'єм, об'єм циркулюючої крові (пов'язаний із ХОК), об'єм легень (зумовлює ЖЄЛ) у чоловіків будуть більшими в 1,33 (1,1 у кубі) рази [1].

У зв'язку з цим, стандартні нормативи з фізичної підготовки для працівників поліції розроблені на основі чоловічих фізіологічних можливостей, а для жінок вони є послабленими. Жінки для успішного складання навіть таких послаблених нормативів повинні докласти більше тренувальних зусиль порівняно з чоловіками.

Однак за умови правильно організованих тренувань жінки цілком можуть досягати фізичної форми, необхідної для успішного виконання службових обов'язків нарівні з чоловіками. За умови грамотної, систематичної та адаптованої під особливості жіночого організму фізичної підготовки жінки-поліцейські можуть досягти необхідного фізичного розвитку, витривалості, спритності та координації. При підготовці працівників правоохоронних

органів необхідно велику увагу приділяти фізіологічним особливостям кожної статі й будувати програму тренувань з їх урахуванням. На нашу думку, лише враховуючи вказаний аспект, можливо досягнути чітких результатів у підготовці майбутніх правоохоронців [2]. Це необхідно, бо завдання, які необхідно виконувати під час несення служби, не розмежовують між поліцейськими за ознакою статі. Як слушно було зауважено в роботі Коляди О., «Фізичний розвиток поліцейських – це важлива ознака для кожної статі, адже ідучи на службу, ти не знаєш, хто тебе чекає, кременезний чоловік чи підліток, в першу чергу, маючи гарний фізичний стан та якісну фізичну підготовку, ти зможеш зберегти собі життя та відвернути загрозу життю інших громадян» [3].

З іншого боку, окрім чисто фізичної складової, варто враховувати і певні гендерні психологічні відмінності поліцейських. Жінки завдяки своїм психологічним особливостям інколи можуть бути більш успішними в ситуаціях, що вимагають особливих комунікативних навичок, співчуття, емпатії. Було встановлено, що при меншій фізичній силі жінки частіше за чоловіків вирішують конфліктні ситуації, в яких потребується втручання поліції. Дещо пізніше низкою досліджень було підтверджено, що найбільш ефективно жінки проявляють себе в роботі із підлітками, з потерпілими дітьми та жінками, при вирішенні конфліктних ситуацій, що виникають на побутовому ґрунті та у сфері групових спорів [3].

На мою думку, головними спрямуваннями удосконалення фізпідготовки жінок-поліцейських можуть стати:

1. Розробка гендерно орієнтованих стандартів фізичної підготовки з урахуванням фізіологічних та психологічних особливостей жіночого організму.
2. Впровадження спеціальних тренувальних програм фізичної підготовки жінок-поліцейських з акцентом на розвиток витривалості, сили та спритності.
3. Забезпечення кваліфікованого науково-методичного супроводу процесу фізичної підготовки жінок-поліцейських з боку спортивних фахівців.

Тож в Україні існує значний потенціал збільшення представництва жінок в поліції, що сприятиме гендерній рівності та підвищенню ефективності роботи поліцейських підрозділів. Для цього необхідно вдосконалювати систему фізичної підготовки з урахуванням гендерних аспектів.

Такий підхід сприятиме підвищенню боєздатності жінок в правоохоронних органах, а отже, і загальної ефективності діяльності поліції. Адже сучасна поліцейська служба вимагає фізичної та психологічної готовності як від чоловіків, так і жінок, котрі обирають цей шлях.

Тому в системі фізичної підготовки поліцейських варто звернути більше уваги на гендерно орієнтований підхід до тренувань для жінок, який враховуватиме особливості жіночого організму. Це сприятиме покращенню професійних навичок поліцейських-жінок та їх кар'єрному зростанню на рівних умовах з чоловіками.

Отже гендерна рівність є важливим аспектом в професійній підготовці поліцейських. При цьому необхідно враховувати певні фізіологічні гендерні відмінності в побудові системи їх фізичних тренувань для досягнення оптимальної професійної форми як чоловіками, так і жінками в поліцейських підрозділах.

Список використаних джерел:

1. Фізіологічні особливості впливу фізичних навантажень на організм жінок. URL : <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/25644>.
2. Анісімов Д. О., Антипова А. К. Гендерні аспекти фізичної підготовки працівників правоохоронних органів. *Молодий вчений*. 2022. № 10 (110). URL : <https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/5600/5478>.
3. Коляда О. С. Гендерні аспекти спеціальної фізичної підготовки поліцейських. *Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України*. Харків, 2020. URL : https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/29_05_2020/pdf/116.pdf.

Лідія СУКМАНОВСЬКА,
доцент кафедри адміністративного
права та адміністративного процесу
Львівського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ДО ПИТАНЬ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ

Важливим для розкриття змісту правового регулювання протидії домашньому насильству в Україні, а також удосконалення цього інституту, є висвітлення питань, пов'язаних із кримінально-правовим регулюванням протидії домашньому насильству.

Виходячи із положень Закону України № 2227-VIII «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» (далі – Закон № 2227-VIII), до пункту 7 частини 1 статті 284 КПК України внесені зміни, відповідно до яких кримінальне провадження не може бути закрито, якщо провадження стосується злочину, пов'язаного з домашнім насильством. Також українським законодавцем внесено й інші зміни у КПК України та Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III (далі – КК України) [1-2].

Так, КК України доповнено статтею 126-1, якою передбачено відповідальність за домашнє насильство, тобто умисне систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо